

þeirri breytingu. Málskostnaður fyrir yfirdómi fellur niður.

Því dæmist rétt vera:

Aukaréttardómurinn á að vera óraskaður, þó svo, að sektin fyrir ósæmilegan rithátt renni að hálfu í fátækra sjóð Sauðanesshrepps en að hálfu í landssjóð.

Ídæmd sekt greiðist innan 8 vikna frá lögbirtingu dóms þessa að viðlagðri aðför að lögum.

Mánudaginn 2. júlímánaðar.

Nr. 16/1900:

Guðmundur Þorsteinsson
gegn

Jóni Gíslasyni.

D ó m u r :

Með leigusamningi dags. 30. apríl 1898 leigði áfrýjandinn Guðmundur Þorsteinsson trésmiður í Reykjavík stefnda Jóni skósmið Gíslasyni sama staðar í húsi sínu við Nýlendugötu í Reykjavík 2 herbergi og eldhús með eldavél og skápum, er því fylgdu, eldhússkúr, geymslupláss í kjallara og hálfan kálgarð. Leigutíminn var frá 14. maí 1898 til jafnlangdar 1899, og skyldi stefndi greiða í leigu 8 kr. fyrir hvern mánuð og annast matreiðslu fyrir leigjanda einu sinni á dag. Leigjandi skyldi hafa húsið í leigufæru standi með lyklum og heilum rúðum og leiguliði skila því í sama standi

Stefndi bjó í húsrúminu hinn umsamda tíma og flutti þaðan 14. maí f. á., en þá átti hann ógreiddar af húsaleigunni 28 kr. og hafði auk þess, að álití áfrýjanda, vanhaldið þá skyldu sína, að annast matreiðslu fyrir áfrýjanda mestan hluta leigutímans, og taldi áfrýjandi sér það 20 kr tjón. Þá taldi og áfrýjandi, að stefndi hefði skemt ýmislegt, er hann átti að skila óskemdu, og mat það 2 kr. 40 au. Höfðaði því áfrýjandi mál gegn stefnda fyrir bæjarþingi Reykjavíkur og krafðist þess að hann af þessum sökum yrði dæmdur til að greiða sér 50 kr. 40 aur. með 5% vöxtum frá sáttakærudegi til borgunardags og málskostnað, en með dómi fyrir nefndum rétti 7. sept. f. á. var stefndi dæmdur til að greiða áfrýjanda 2 kr. 40 aur. með 5% vöxtum frá sáttakærudegi til borgunardags, en var að öðru leyti sýknaður af kröfum hans í málinu, og málskostnaður látinn falla niður.

Dómi þessum hefir áfrýjandinn skotið til yfir dómsins með stefnu dags. 6. marz þ. á. og hefir hann krafist þess, að stefndi verði dæmdur til að borga 50 kr. 40 a. með 5% vöxtum frá sáttakærudegi til borgunardags, en til vara, fyrir viðurkenda ólokna húsaleigu og skemdir á íbúðinni 30 kr. 40 a. með sömu vöxtum, og loks að hann verði dæmdur til að greiða málskostnað fyrir báðum réttum, fyrir yfirrétti með 20 kr. eða annari upphæð eftir mati réttarins. Stefndi krafðist aftur á móti þess, að dómurinn væri staðfestur og sér dæmdur málskostnaður hjá áfrýjanda.

Stefndi hefir viðurkent, að hann hafi hætt að

greiða áfrýjanda húsaleigu frá janúarlokum 1899, en hann hefir haldið því fram, að sér hafi verið heimilt að gjöra þetta með því að áfrýjandi hafi vanhaldið leigusamninginn gagnvart sér með því að vanrækja að hafa húsið í leigufæru standi, eins og áskilið hefði verið, og með því að leigja öðrum manni að sér fornspurðum hálf teldhúsið, sem hann átti að hafa, 3—4 mánuði af árinu. Það er einnig sannað með eiðfestum vitnisburðum tveggja húsmiða, er skoðuðu húsrúm það, er stefndi hafði haft, 15. maí f. á, þegar stefndi flutti úr því, að útbúnaður á því hafi verið mjög illur og hafa þeir álitnið að íbúðin hafi þá eigi verið í leigufæru standi, svo að full leiga gæti borgast eftir hana. Og með því að áfrýjandi virðist hafa lofað stefnda að umbæta gallana, er á íbúðinni voru, en þrátt fyrir ítrekaðar áskoranir stefnda lét það ógjört, og braut þannig leigusamninginn af sinni hálfu, þá gat stefndi eigi verið skyldur til að greiða fulla leigu eftir húsrúmið, og þykir upphæð sú, 18 kr., er hann í þessu skyni tjáist hafa dregið frá húsaleigunni, ekki ósanngjörn eða of há sem skaðabætur fyrir vanefndir á samningnum. En þar sem stefndi hefir haldið eftir af húsaleigunni 10 kr. fyrir það, að áfrýjandi hafi leyft öðrum manni aðgang að eldhúsinu að honum fornspurðum 3—4 mánuði sumarið 1898, þá verður að lita svo á, sem þetta hafi verið þegjandi samþykkt af stefnda, þar sem hann virðist ekki hafa borið sig upp yfir því, enda greiddi mótmælalaust húsaleiguna óskerta þann tímann

sem eldhúsið þannig var notað af öðrum jafnframt honum, og nokkra mánuði ettir það. Það verður því að dæma stefnda til að greiða áfrýjanda þessar 10 kr. af húsaleigunni. Að því er suertir kröfu áfrýjanda um 20 kr. bætur hjá stefnda fyrir það, að stefndi hafi vanrækt þá skyldu sína samkvæmt leigusamningnum að annast matreiðslu fyrir hann »mestan hluta leigutímans«, þá hefir áfrýjandi eigi, gegn neitun stefnda, sannað, að stefndi hafi vanrækt þessa skyldu sína, nema ef vera skyldi í eitt skifti eða 1 dag, þegar kona stefnda skoraðist undan að elda fyrir áfrýjandann, af þeirri ástæðu, að hún þurfti ekkert að elda fyrir sjálfa sig, en fyrir þetta eina skifti verður stefndi eigi dæmdur í 20 kr. bætur til áfrýjanda, og um varakröfu þar er eigi að ræða. Samkvæmt framansögðu verður að dæma stefnda til að greiða áfrýjanda 10 kr. auk þeirra 2 kr. 40 a., sem bæjarþingsdómurinn ræðir um og sem eigi koma til álíta í yfirdóminum, eins og málið liggur fyrir, hvorttveggja með 5% vöxtum frá sáttakærudegi til borgunardags, en sýkna hann að öðru leyti fyrir kröfum áfrýjanda, eins og bæjarþingsdómurinn hefir gjört. Málskostnaðarákvæði bæjarþingsdómsins samþykkjast, og þykir og rétt, að málskostnaður fyrir yfirdómi falli niður.

Því dæmist rétt vera:

Stefndi Jón Gíslason greiði áfrýjandanum
Guðmundi Þorsteinssyni 12 kr. 40 a. ásamt

5% vöxtum frá sáttakærudegi til borgunardags, en sé að öðru leyti sýkn af kröfum hans í þessu máli. Málskostnaður fyrir báðum dómum fellur niður.

Dóminum að fullnægja innan 8 vikna frá lögbirtingu hans að viðlagðri aðför að lögum.

Nr. 8/1900:

Bogi Magnússon
 gegn
 forstöðumanni Leonh. Tangsverzlunar í Stykkishólmi.

D ó m u r :

Mál þetta höfðaði í héraði hinn stefndi forstöðumaður Leonh. Tangsverzlunar í Stykkishólmi gegn áfrýjandum Boga bónda Magnússyni í Rauðseyjum, til borgunar á verzlunarskuld, og var málið dæmt í gestarétti Snæfellsness- og Hnappadals-sýslu 12. okt. f. á. þannig, að áfrýjandinn skyldi greiða stefnda 795 kr. 62 a. að viðbættum 6% vöxtum af 746 kr. 75 a. frá 1. jan. 1899 til borgunardags og 10 kr. í málskostnað.

Dómi þessum hefir áfrýjandinn skotið til yfirdómsins með stefnu dags. 2. febr. 1900, og hefir hann krafist þess, að dóminum verði hrundið og málinu heimvísað til nýrrar löglegri meðferðar frá því umboðsmaður áfrýjanda lagði spurningu um gildi stefnunnar til gestaréttarins undir úr-